

ВИЦОВЕ ЗА ПИЯЧИ

400

ОТ
НАЙ-СОЛЕНИТЕ
ДО
НАЙ-СЛАДКИТЕ
ИСТОРИИ
ЗА
ПИЯНДЕТА,
ПИЯНДУРИ,
СЛАДУРИ
И ПИЙНАЛИ
ГОСПОЖИЦИ

ВИЦОВЕ ЗА ПИЯЧИ

chitanka.info

400 от най-солените до най-сладките истории за пияндета, пияндури, сладури и пийнали госпожици

1-100

1.

Един мъж отива на лекар и му показва езика си — черен като катран.

— Какво е станало? — пита лекарят.

— Разлях си водката на асфалта...

2.

— И как успя да се откажеш от пиенето?

— Ами веднъж излязох от кръчмата и видях тъщата си в два екземпляра...

3.

Фиркан до козирката мъж се качва в такси и започва да се съблича.

— Какво правиш бе? — пита шофьорът. — Тук да не ти е хотел?

— А защо не ми каза по-рано? Оставих обувките си пред вратата...

4.

Влакът влиза в гарата и кондукторът обявява:

— Пилзееен!

— За мен две бутилки! — поръчва един от пътниците.

5.

— Вече че прием само в два случая — кълне се Вуте в кръчмата.
— Само кога съм у настроение и кога немам настроение.

6.

Журналист пита г-жа Петрова:

— И за какви заслуги ви обявиха за почетен председател на Дружеството на въздаржателите?

— Досега се омъжвах три пъти и отказах и тримата си съпрузи от алкохола...

7.

— Как е синът ви, помага ли ви?

— Нищо подобно! Вчера пак аз му помогнах да си изпие
заплатата!

8.

— Все казваш, че непрекъснато си водил борба с пиенето, а и днес си пиан като талпа!

— Какво да направя, когато и днес загубих двубоя...

9.

— Преди пиячката винаги се чудя в коя кръчма да отида — споделя Петров на чашка пред приятели. — А след пиячката пък се чудя в коя кръчма съм бил...

10.

Панчо пита доктора си:

— Вярно ли е, че пиенето помагало да забравиш всичко?

— Вярно е, човек наистина забравя за всичко, с изключение на пиенето.

11.

Клиент влиза в ресторант.

— Какво ще желаете? — пита сервитьорката.

— Една хубава бира и една добра дума.

Келнерката донася бирата и се отдалечава от масата.

— А какво стана с добрата дума?

Келнерката отново се приближава, навежда се и му прошепва:

— Не пийте бирата, прокиснала е!

12.

— Живея изключително скромен живот. В дома си имам само легло, стол и пирон на стената. Когато се върна от кръчмата, хвърлям дрехите си на стола и лягам да спя на леглото.

— А за какво ти е пиронът?

— За нищо. Остана ми в наследство от предишния наемател.

13.

— А смятате ли, че ако престана да пия, ще оздравея?

— Мисля, че вече е късно за това.

— Благодаря ви за тези прекрасни думи, докторе!

14.

— Келнер, преди час ви поръчах бутилка вино!

— Имайте търпение, господине: колкото е по-старо виното, толкова е и по-добро!

15.

— И след двадесет години брак, винаги когато се прибирам
вкъщи, жена ми ме прегръща.

— По същия начин постъпва и жена ми. Иначе как ще подуши
дали съм пил?

16.

Стар винар съветва приятеля си:

— За да може виното ти да издържи дълго, мазето ти трябва да е просторно, сухо и... добре заключено!

17.

— Ако имах два костюма, щях да отида на кръчма.

— Че защо са ти два костюма?

— Като продам единия, ще събера пари за пиене.

18.

— В нашия любителски хор е просто прекрасно! — разказва Пешо на свой приятел. — Всяка вечер пием вино и играем на карти.

— А кога пеете?

— По обратния път от кръчмата за вкъщи.

19.

На приятелско празненство един от присъстващите казва, че ще поръча десет литра вино на този, който никога не е изневерявал на жена си. Кандидат за наградата така и не се появява.

— Защо не се обади ти? — пита на другия ден Петрова мъжа си.

— Но, скъпа, нали знаеш, че пия само бира!

20.

Шефът на отделениято влиза в една от болничните стаи и вижда, че пациентите му пият водка като разпрани:

— Какво става тук?

— Нищо, докторе, празнуваме Международния ден на здравето!

21.

Седи Петров в кръчмата и се оплаква:

— По дяволите, вярно е, че пием през работно време! Но затова пък трябва да изтрезняваме в свободните си часове...

22.

Срещат се две съседки.

— Мъжът ти снощи беше страшно пиян — чух го да ругае като хамалин.

— Как няма да ругае, като тъкмо преди да влезе в двора, се спънал в твоя мъж!

23.

Пощаджията влиза във входа, където попада на подпийналия Джамбазов.

— Да знаете на кой етаж са Джамбазови? — пита пощаджията.
— Трябва да им предам това препоръчано писмо.

— Джамбазови ли? На четвъртия етаж са. Само че асансьорът е развален.

— Дявол да го вземе, пак ще трябва да се катеря пеш!

— Че защо? — пита изненадан Джамбазов. — Не можете ли да го изпратите по пощата?

24.

Почтена възрастна жена изпива първата чаша уиски през живота си. След като опитва вкуса на питието, на лицето ѝ се изписва недоумение.

— Странно — прошепва тя, — има вкуса на същото лекарство, което пиеше моят съпруг през целия си живот!

25.

Пълен с пътници автобус минава през малко английско градче. Екскурзоводът старателно обяснява:

— Дами и господа, в момента минаваме покрай най-старата кръчма в страната.

Всички мъже в автобуса питат в един глас:

— Защо?

26.

Питат Петров защо виси непрекъснато в крѝчмата:

— Защото е по-здравословно — отговаря той. — Статистиката отдавна е доказала, че хората умират къде-къде по-често в леглата си, отколкото в крѝчмите.

27.

— Какво става със съседа?

— Склерозата му така напредна, че започна да дава бакшиши дори на членове на семейството си.

28.

- Приятелю, алкохолът няма да те направи щастлив!
- Жаждата пък съвсем.

29.

Разговарят две приятелки:

— А някои мъже са много икономични — изкарват по две хиляди, пропиват по четири и отгоре на всичко гледат семейства.

30.

Съпругата към мъжа си:

— И какво стана с твоите обещания? Нали тържествено се закле, че вече ще бъдеш друг човек!

— И станах друг, скъпа. Само че и другият също пие.

31.

— Вярно е, че ти дадох само един лев бакшиш — обяснява клиент на сервитьора. — Но не бива да забравяш, че аз идвам тук средно 365 дни в годината.

32.

— Келнер, отдавна не съм слагал нещо топло в устата си. Донеси ми една бира!

33.

— Кое наричаме дом? — пита професорът.

— Дом е онова място, в което се връщаме, когато всички кръчми са вече затворени — отговаря студентът.

34.

Разговор между мъже:

— Новият ресторант е наистина отличен...

— А има ли в него добър оркестър?

— Най-добрият в света. През цялата вечер свиреше толкова силно, че не чух нито дума от това, което непрекъснато ми говореше жена ми.

35.

При бара седят двама, които си приличат като две капки вода. Като ги забелязва, Любо Пъпката облещва очи и си разлива чашата.

— Не се безпокойте — казва единият от двамата, — ние сме близнаци.

— Така ли? И четиримата!

36.

Трима пияници излизат от кръчмата и тръгват по железопътната линия. Лазят и си приказват. Първият вика:

— Братя, много се излагаме с тия икономии. Тия стъпала са така орязани, че трябва да ходиш на четири крака.

— Абе ти пак си добре, използваш стъпала — казва вторият. — А аз вървя по парапет. Така са го орязали, че като се подпра на него, съм направо на земята.

— Не бойте се, братя! Ей го асансьорчето идва, пуши, свети, пуфти. Ще ни вдигне и тримата! — намесва се третият.

37.

По време на коледните празници в един от планинските курорти келнер се обръща към съпругата, чийто мъж е изчезнал неизвестно къде:

— Нямам нищо общо със спасителната служба, но открих мъжа ви по-бързо от тях. Под масата е.

38.

Келнер към клиента:

— Салата от лук не сервираме, но не се безпокойте. Когато дойде време за сметката, ще се разплатете и без лук.

39.

Създадена е машина, която показва мечтите на хората.

Включват към машината англичанина и виждат на монитора къща с градина, солидна кола, елегантен костюм.

При французина екранът показва две любовници, апартамент в центъра на Париж, колекция от картини.

При включването на руснака екранът остава тъмен. Изтъкнат съветолог съветва учените да дадат на руснака чаша водка. Руснакът я изпива, но екранът пак не показва нищо. Съветологът моли за втора, за трета водка... И едва при четвъртата водка на екрана се появява малко зелено петънце. След увеличаването му се оказва, че това е кисела краставичка.

40.

Руснакът Семафоров се връща мъртвопиян. Жена му Валя му вдига скандал. Семафоров се оправдава:

— О, Валя — казва, — бях на празник.

— Така ли? Че какъв празник е днес?

— Как какъв? Денят на железничаря!

— А какъв железничар си ти, пияно говедо такова!

— Да не би да си забравила, че фамилията ни е Семафорови?

41.

Двама мъже излизат от ресторанта и единият пита другия:

— Не мислиш ли, че бакшишът, който даде на гардеробиерката, беше прекалено голям?

— А я виж какво прекрасно ново палто ми даде тя!

42.

Старият пияница Гецо пътувал с влак. Извадил едно шише ракия и отпил малко. Господинът срещу него го погледнал завистливо и отбелязал:

— Цял живот не съм сложил капка алкохол в устата си...

— Може и така де е — казал Гецо, затворил шишето, сложил го в джоба си и добавил: — Не е речено, че тъкмо сега трябва да започнете.

43.

Един просяк се отбива в някакъв чифлик и моли стопанката:

— Госпожо, смилете се над бедния човек, умирам от жажда!

— Седнете под онова дърво там, ей сега ще ви донеса чаша вода!

— Ама моля ви се, аз не съм мръсен. Нали ви казах, че умирам от жажда!

44.

Един пазител на реда в Лондон отвежда в участъка двама пияни шотландци, които са вършили безобразия в местната кръчма. Комисарят го пита:

— А къде е третият?

— Какъв трети? — чуди се полицаят.

— Ами онзи, който им е платил сметката.

45.

Подрастващ тийнейджър пита възрастен алкохолик какво ще каже за пиенето на уиски.

— Виж какво, момчето ми — отговаря опитният мъж. — Една чаша уиски е напълно достатъчна, две са прекалено много, а пък третата не ти стига дори наполовина.

46.

Кръчмарка, известна със скъперничеството си, пробутала на закъснял посетител хем малко, хем разрежено уиски.

— Това е двадесетгодишно уиски! — рекла му тя.

Човекът погледнал тъжно чашата, която била пълна едва наполовина, и отговорил:

— Не е ли много малко за възрастта си?

47.

Двама шотландци са арестувани за пиянство и нарушение на обществения ред. Отвеждат ги в съда, където те в един глас твърдят, че са невинни. Съдията се обръща към полицаия, който ги е задържал:

— Как разбрахте, че са пияни?

— То беше ясно като бял ден, ваша светлост! Единият шотландец стоеше на ъгъла и хвърляше парите си наляво и надясно, а другият ги събираше от земята и му ги връщаше!

48.

Шотландско семейство излиза от ресторанта.

— Патрик, защо даде бакшиш на келнера?

— Нищо не съм му дал, кълна се!

— Я не лъжи, нали го видях как се смееше!

— Че как няма да се смее, като го погъделичках с пръст по дланта!

49.

Хотелиер посреща двама шотландци.

— Стая с две легла ли ще обичате?

— Не, въвн има пейка на чист въздух.

— Нецо за вечеря?

— Не, ние си носим храна.

— Тогава нецо за пиене?

— Няма нужда, нали имате чешма отвън.

— В такъв случай какво ще обичате, господа?

— Ами... Ако някой случайно реши да почерпи всички по едно, имайте добрината да ни повикате, ние ще бъдем отвън на пейката!

50.

— Митко, защо пиеш толкова много?

— Искам да си удавя мъката.

— Е, успяваш ли?

— Абе имам чувството, че колкото повече пия, тя все по-добре се научава да плува.

51.

— Защо не се отбиеш у нас да изпием едно шише вино?

— Защо не.

— Е, щом казваш „не“, значи друг път...

52.

На една изложба в Прага най-голям интерес предизвикали платната на Емил Фила. Един от посетителите помолил автора да обясни съдържанието, което е искал да вложи в някои от картините си.

— На драго сърце — отговорил художникът. — Ето това е натюрморт с бутилка ром. Онова там е бутилка уиски. А пък там съм изобразил празна бутилка.

Любопитният посетител забелязал някакво кръгче в следващата картина и възкликнал:

— Аха — още една бутилка!

— А, не, това не е бутилка, а женски пъп — поправил го художникът.

— Вие и жени ли рисувате?

— Да — за мен жената е като бутилката.

— Но вечер ги бъркаш! — обадил се отзад женски глас.

53.

По време на гладните си години илюстраторът на „Швейк“ — Йозеф Лада, влязъл в кафене „Унион“ в Прага, поръчал си кафе и малък коняк и се заоглеждал с надеждата, че все ще влезе някой познат да му плати сметката. За беда никой не идвал, кафето и конякът отдавна били изпити, а келнерът час по час започнал да го заглежда подозрително. Най-после се появил Ярослав Хашек, художникът му обяснил, че няма пукната пара, и го помолил да спаси положението, защото иначе келнерът ще го изхвърли през вратата.

— Не бой се, няма да позволя да те изхвърлят през вратата! — успокоил го Хашек.

— Ако не беше ти да ми дадеш назаем, спукана ми беше работата — отдъхнал си Лада.

— За заем и дума не може да става — и аз съм без пари, ама нали си ми приятел, ще те изхвърля през прозореца, за да си нямаш разправии с келнера!

54.

Един пиян отива на зигзаг до колата си, с голяма мъка успява да я отключи, сяда пред волана и съвсем омаломощен прави безуспешни опити да я подкара. Един полицай от КАТ, който го е наблюдавал през цялото време, му казва:

— Да не си решил да шофираш в това състояние?

— А ти да не мислиш, че ще ми бъде по-лесно да извървя цял километър пеш чак до вкъщи?

55.

Габровка имала бутилка коняк, от която черпела съседките си. След като гостите си тръгнали, доливала шишето с подсладена вода, а мъжът ѝ задрасквал една от звездичките на етикета:

— Не бива да лъжеш гостите си. Качеството на коняка пада!

56.

— В първия момент ми се прииска да ги убия и двамата, после реших него да го оставя и да убия само нея и себе си, след това ми дойде на ума, че ще е по-добре да убия само него и аз да се самоубия, та да я оставя да се мъчи съвсем сама на тоя свят, и кой знае какво щеше да излезе накрая от цялата тази работа, както бях разгорещен, ако не се бях сетил, че имам още една ледена бира в хладилника!

57.

Един перничанин се качва във влака, слага багажа си на полицата и забива нос в някаква книжка. По едно време съседът му по купе забелязва, че отгоре капе нещо, подлага пръста си и го облизва. Улавя втората капка, лизва и нея и пита:

— Това трънска шльокавица ли е?

— Не. Това е териерче на месец и половина.

58.

— Иска се само търпение и силна воля. Един месец никакво пиене и никакъв секс и ще се оправите — казва лекарят и добавя за успокоение на съпругата: — Ако издържи изпитанието, госпожо, след месец ще бъде отново мъж и половина.

След половин месец съпругът не издържа и си налива една ракия. Жена му веднага го срязва:

— Аха, значи за пиене вече си добре!

59.

Джони влиза в любимия си бар „Наздраве“ и вижда край тезгяха да седи някакъв петдесетсантиметров дребосък с униформа на полковник. Учуден Джони пита бармана що за клиент е това. Барманът се приближава до дребното човече и му казва:

— Полковник Кларънс, бихте ли обяснили на Джони какво ви се е случило веднъж в Африка, когато на излизане от приятелска офицерска почерпка сте срещнали шамана на племето и сте му казали: „Я се разкарай от пътя ми!“ ...

60.

Шотландското уиски се пие разредено с вода за икономия и затова се нарича шотландско.

61.

Една вечер Гъоре се прибира вкъщи по-пиян от друг път и се опитва да каже на жена си колкото се може по-членоразделно:

— Тотке, не се сърди, ама си уредихме едно малко състезание по надпиване и...

— Тъй ли? И кой се класира на второ място?

62.

В един луксозен ресторант се забавлява весела компания.

— Знаете ли каква е разликата между кокосовия орех и габровеца? — пита някой.

— От кокосовия орех винаги ще получите нещо за пиене, а от габровеца — никога.

Всички се смеят. От съседната маса се надига някакъв непознат и казва:

— Простете, че ви прекъзвам разговора. Аз съм габровец. Искате ли да пийнете нещо?

— О, разбира се — съгласява се без колебание веселата компания.

— Ами тогава идете да си купите кокосов орех.

63.

Двама непознати седят на една маса в кръчмата. Като гледа колко бързо пресушава чашата си съседът му, единият отбелязва:

— Ама че глътка имаш!

— Това не е нищо! Да ме видиш само как пия като ме поканят някъде на гости!

64.

Дядо Мирчо отива на очен лекар със сериозни оплаквания.

— Това е от пиенето — казва му лекарят след прегледа. — Предупреждавам ви, че ако не престанете с алкохола, можете съвсем да изгубите зрението си.

Дядо Мирчо кима тъжно с глава и след кратък размисъл заявява:

— Знаеш ли, докторе, аз съм стар човек и сигурно вече съм видял каквото има за гледане.

65.

Дърво и камък се пукат от студ. Коко среща Ачо и го пита:

— Защо не си си вързал шала като хората? Ще ти измръзнат ушите!

— А, дума да не става! Завчера срещнах Пешо, той ме поканил на уиски у тях, а аз заради тоя загубен шал изобщо не съм разбрал, че ме кани, представяш ли си?

66.

— Започвам да се безпокоя за съпруга си. Имам чувството, че през последните тридесет и осем години пию повече, отколкото трябва.

67.

Съпругът се връща вкъщи цял час преди полунощ, заварва жена си с чужд мъж в леглото и ѝ казва:

— Знам колко ти е женският акъл, ама все пак би трябвало да се сетиш, че с тези пари, дето ми ги даде, не мога да остана в кръчмата чак до сутринта.

68.

Северна Ирландия. Двама пияни протестанти вдигат невероятна врява посред нощ под прозорците на един католически свещеник в Белфаст. Той отваря и ги пита какво искат.

— Искаме да знаем кой папа е въвел индулгенциите!

— Идете си сега вкъщи, а сутринта, като изтрезнеете, елате и ще ви кажа.

— Да, ама като изтрезнеем хич няма да ни е грижа нито за папата, нито за опрощаването на греховете!

69.

Рота бойци е обкръжена от неприятеля в тропиците по време на Втората световна война. Капитанът им се свързва по радиото с щаба и докладва:

— Боеприпасите са на привършване, храната също, а от водката не остана нито капка, направете нещо!

— А как сте с водата? — питат от щаба.

— Сега не е време да мислим за миене — отговаря капитанът.

70.

Гьоре се събужда в болницата махмурлия и в гипс. Отваря очи и вижда верния си приятел Боре, седнал на един стол до леглото му.

— Боре, кажи ми защо съм тук?

— Снощи нали бяхме заедно в кръчмата „При петлите“? Ти се качи на покрива и се хвана на бас, че ще прелетиш над площада.

— А ти защо не ме спря?

— Как да те спра, като заложих сто лева, че ще успееш да го направиш?

71.

С тежък махмурлук лорд Норман се долича в клуба и простенва на сервитьора:

— Донесете ми един чай и „Таймс“.

— Съжалявам, но нямаме „Таймс“.

— Донесете ми тогава едно уиски със сода и „Таймс“.

— Наистина съжалявам, но днес „Таймс“ изобщо не излезе.

Имало е стачка в печатницата.

— Е, добре, в такъв случай ми донесете само „Таймс“.

72.

Един военен свещеник се опитва да вкара в правия път някакъв войник, който прекалява с пиенето:

— Синко, ако не пиеше толкова много, сигурно вече щеше да си сержант.

— Отче, защо ми е да съм сержант, като щом си пийна колкото трябва, започвам да се чувствам като полковник!

73.

Мафиоти седят в една кръчма в Палермо, пийват и си говорят за работа. Дъщерята на кръчмаря, която ги обслужва, ги слуша известно време, после заплюва в лицето главатаря им и излиза навън. Той си зарежда пистолета и също излиза. След малко се връща и сядва на мястото си.

— Навън ли го направи? — пита мафиотът до него.

— Ами къде другаде да се изпикае човек, като в тая загубена кръчма няма клозет?

74.

Войник се връща болен в родината си след няколкогодишна служба в чуждестранния легион. Лекарят го преглежда и установява, че страда от хидропсия, т.е. в организма му има прекалено много вода.

— Как е възможно, като няколко години съм пил само уиски? — възкликва легионерът, но след малко се сеца нещо и добавя: — Трябва да е от леда, дето си го слагах в уискито!

75.

— Не знам вече какво да правя със съпруга си, пие като смок! Сърдя му се, карам му се, заплашвам го, плача, но нищо не помага — оплаква се една жена на своя приятелка.

— Защо не опиташ поне веднъж с добро, може пък да подейства? — предлага приятелката.

Вечерта съпругът се връща както обикновено на доста висок градус. Жена му го посреща с думите:

— Заповядай, миличък, ела да ти дам нещо да хапнеш и после ще си легнеш да се напиш хубаво.

— Май че точно така ще направя — отговаря съпругът, — иначе направо ужас ме хваща, като си помисля какво ме чака, ако се прибера сега вкъщи при моята вещица!

76.

— Какво препоръча докторът, за да престане мъжът ти да пие?

— Ами даде ми някакви прахове, за да му ги сипвам в кафето.

— Е, действат ли?

— Знам ли, откакто започнах да му ги сипвам, той просто престана да пие кафе.

Петров имал проблеми със стомаха си и лекарят го посъветвал да пие всеки ден горещ чай с хубав ром. Пациентът обаче предположил, че жена му няма да му позволи такова лечение.

— Ами тогава й кажете, че ви трябва гореща вода, за да се избърснете.

След една седмица лекарят наминал да провери как е състоянието на болния.

— О, доста по-добре е вече — заявила му госпожа Петрова, — стомахът почти не го боли, но започвам да се тревожа за психическото му здраве: цяла седмица вече се бърсне по пет пъти на ден.

78.

Журналист интервюирал Алберто Сорди и много се учудил, като разбрал, че актьорът изпивал по два литра вино и четири чаши уиски дневно.

— Та аз не бих могъл да изпия дори три чаши вода!

— Е, това и аз не го мога — усмихнал се Алберто Сорди.

79.

— Обвиняеми Пецев, полицаят, който ви доведе, и двамата свидетели единодушно твърдят, че в пияно състояние сте се катерили по един стълб за уличното осветление. Какво ще кажете по въпроса?

— Не е вярно, господин съдия! Изобщо не бях пиян, а на стълба се опитвах да се кача, защото ме гонеше някакъв крокодил!

80.

В два часа през нощта полицаѝ пита един човек, който едва се държи на краката си:

— Какво правите тук по това време?

— Боря се с алкохола!

— Какво?

— Ами той се опитва да ме събори на земята, само че аз не му се давам.

81.

Наско Тарабата паднал от балкона си на третия етаж. Веднага дотичал полицаи и като видял, че пострадалият е жив, викнал на минувачите:

— Няма ли кой да му донесе една чаша вода?

— Чудя се от кой етаж трябва да падне човек, за да му донесат чаша коняк! — отворил очи Наско.

82.

Дървари пращат най-младия от тях до съседното село, за да донесе нещо за ядене и пиене. Като се връща, го питат:

— Е, какво носиш?

— Пет шишета вино и два хляба.

— Ама че си магаре! Какво ще правим сега с толкова много хляб?

83.

Телефонът звъни по малките часове.

— Ало, 37-65-77 ли е?

— Пияница смотан, не можа ли да уцелиш барем една цифра!

84.

— Като ме налегне мъката, отварям шише ракия и след един час и помен няма от нея!

— От мъката ли?

— Не, от ракията.

85.

— Можеш ли да си представиш, от двадесет и пет години вече не пия и не пуша!

— Тогава май трябва да ти честитя сребърната сватба...

86.

— Жена ми ми даде ултиматум — или да оставя пиенето, или ме напуска.

— Много съжалявам наистина.

— И аз съжалявам, тя иначе беше добра жена.

87.

Един кон спрял при крайпътно ханче и викнал на собственика:
— Ей, донеси ми едно уиски, но с повече сламки, че съм гладен!
— Пий още едно! — предложил му барманът след малко.
— А, повече не смея, с каруца съм!

88.

По време на Лукановото правителство един пиян се прибирал, но силите му не стигнали и заспал пред вратата на кварталния магазин. Минал някакъв човек, рекъл си: „Тоя щом спи тук, значи сигурно ще пуснат някаква стока сутринта!“, и застанал до пияния. Минали още хора и те се наредили на опашката от същите съображения. На сутринта пияният се събудил и видял тълпата зад себе си. „Брей, какво ли ще пуснат — помислил си той — и какъв съм късметлия, че съм най-отпред на опашката.“

89.

Двама пияни спорят на масата:

— Признай, че в мен все пак има нещо качествено!

— Да, половинка „Джони Уокър“!

90.

Пред луксозен ресторант портиерът спира човек, който иска да влезе:

— Господине, при нас не пускаме без вратовръзка!

— Как така? Ето, виждам вътре един човек, който не само е без връзка, но и без сако.

— Да, но той не влиза сега, а вече ги е пропил!

91.

В ресторанта келнер казва на клиент:

— Препоръчвам ви охлюви за мезе към виното. Това е специалитет на нашето заведение!

— Знам, знам. Миналия път един такъв ме обслужваше.

92.

Мъж се прибира много пиян с колата си. Жена му започва да му се кара:

— Как може да се прибиращ с колата в това състояние?

— А ти да не искаш да мириша на хората в трамвая?

93.

Двама приятели се срещат в чужд град след голям запой.

— Къде отиваш?

— Да си търся хотел.

— Че нали онзи ден се настани?

— Да, но не мога да си спомня къде.

94.

Съпругата на един пияница обучила кучето си да ѝ казва колко е пил мъжът ѝ.

— Пи ли мъж ми бира?

— Бау! — отвърща кучето.

— Колко бири пи?

— Бау! Бау! Бау!

— А, от три бири не може така да се нацепи. А водка пи ли?

— А-у-у-у-у-у-у-у-у-у!

95.

В кръчмата един говори пред приятели:

— Събуждам се значи снощи, обръщам се на другата страна и гледам: жена ми я няма.

— Брей, мръсницата!

— И като се оглеждам по-хубаво, виждам, че съм заспал под масата.

96.

Една жена нахълтва към полунощ в бара и започва да вика на мъжа си:

— Абе нали обеща, че ще се прибереш около осем!

— Та аз още пия шестото!

97.

— Защо си толкова умърлушен? Да не ти се е случило нещо лошо?

— Да, ужасно нещо! Снощи Мунчо толкова се напи, че продаде Централната гара.

— Какво ти пука бе?

— Лошото е, че аз я купих!

98.

След голямо пиене компанията вика келнера, за да направи сметката.

— Но това е невъзможно! Четирима души да изпият толкова много!

— Имате право — съгласява се келнерът, — но не забравяйте за тримата, които са под масата!

99.

Срещат се двама стари приятели:

— Оставих пиенето! — казва първият.

— Къде? — пита го загрижено вторият.

100.

Горещо лято в Дивия Запад. В бара изнемогват от жегата няколко стари каубои. Изведнъж влиза един кон, отива до тезгяха и казва:

— Едно уиски!

След като втрещеният барман сервира чашата, конят я изпива, плаща и излиза. След около минута мълчание барманът успява да промълви:

— Господи, тридесет години живея тук и за пръв път виждам такова чудо!

А от масите се съгласяват в хор:

— Да бе, в такава жега — уиски!

101–200

101.

— Жена ми все ме упреква, че съм живеел монотонен живот. Вкъщи — в кръчмата, на вилата — в кръчмата. Горката, тя изобщо не може да разбере, че вкъщи и на вилата пия „Шуменско“, а в кръчмата — „Загорка“.

102.

Младоженка се оплаква на приятелката си, че мъжът ѝ пие.

— Като си знаела, че пие, защо си се оженила за него?

— Но аз изобщо не подозирах, че пие, докато тези дни не се върна веднъж трезвен!

103.

Панчо пристига в кръчмата със закъснение. Присъединява се към компанията и казва извинително:

— Трябваше да хвърлям ези-тура дали да си отида вкъщи, или да дойда тук.

— Че няма това е продължило толкова дълго?

— Знаете ли, наложи ми се да хвърлям монетата поне стотина пъти!

104.

Петров се връща вкъщи по малките часове.

— Откъде идваш? — пита го жена му.

— От Атлантида!

— Но нали Атлантида е залята?

— А аз да не би да не съм?

105.

До захвърлен в океана остров, на който от няколко години се мъчи самотен корабкрушенец, се добира върху някаква бъчва жена, чийто кораб също е потънал.

— Най-накрая ще имате това, което сигурно много ви е липсвало! — казва тя на мъжа.

— Наистина ли? — възкликва той, разтреперан от щастие. — Нима в това буре има бира?

106.

Преди отпътуването си жената нарежда на съпруга си:

— И не забравяй да даваш на канарчето редовно вода!

— Не се безпокой — отговаря мъжът. — Много добре знам какво е това жажда!

107.

Руснак от окупационния корпус в Австрия влиза в една виенска аптека и като потупва многозначително автомата си, нарежда на аптекаря да му даде спирт за пиене. Аптекарят, който знае, че „покупката“ няма да бъде заплатена, решава да си направи лоша шега и сипва на руснака в едно шише сярна киселина.

Няколко дни по-късно пред опулилия се от изненада аптекар застава същият руснак:

— Дайте ми пак от онова, дето като пикая, ми разяжда ботушите.

108.

На гарата спира бърз влак. От вагон номер 1147 слиза Иван Иванич и се насочва към бюфета. Преди това обаче поглежда към номера на вагона и констатира със задоволство:

— Лесно ще го запомня — 1147 е годината, в която е била основана Москва.

Малко преди тръгването на влака Иван Иванич се връща от бюфета вече добре подпийнал и започва да оглежда с безнадежден поглед номерата. Накрая спира кондуктора и пита:

— Извинете, да си спомняте случайно в коя година е била основана Москва?

109.

Руският интелегент:

Преди революцията — слегка пьян, выбритый до синевы,
культура — от Баха до Фойербаха.

След революцията — слегка выбритый, пьянный до синевы,
культура — от Едиты Пиехой до идите к чёрту.

110.

Мъж се връща вкъщи, придружен от огромен хамалин, който носи на гърба си внушителна бъчва вино. Пред онемялата от изненада съпруга двамата слагат бъчвата върху спалнята и я завиват внимателно, „за да не настине“.

Тук госпожата вече не издържа:

— Ще бъдеш ли така любезен да ми обясниш какво означава това?

— Да, разбира се. Та нали самата ти ми казваше, че трябвало най-накрая да избира между теб и алкохола. Е, аз избрах.

111.

В деня на заплатата мъжът закъснява порядъчно. Когато най-накрая се връща, жена му веднага му конфискува портфейла. Измъква оттам някакви жалки банкноти и пита:

— Къде са останалите?

Пияният дълго пребърква джобовете си, но нищо не намира. Най-накрая обаче лицето му просветва:

— Но, скъпа, това са именно останалите!

112.

— Костюмът на мъжа ми не може въобще да се изпере —
оплаква се Йовка на съседката си. — Той трябва да се дестилира.

113.

Жена се връща от почивка вкъщи и намира дома си абсолютно празен.

— Какво е станало? Къде са мебелите? — пита тя мъжа си.

— Как къде? Продадох ги!

— А картините, килимите?

— Продадох ги!

— В такъв случай къде са парите?

— В торбичките.

— И къде ги тези торбички?

— Под очите ми.

114.

Петров отива с жена си на кръчма.

— За мен два коняка — поръчва той. — А ти, скъпа какво ще искаш?

— Един чай.

— Странна жена си и страхотна прахосница — казва Петров, след като келнерът се е отдалечил. — Чай можеш да си направиш и вкъщи.

115.

Жената на Генчо го кара да се закълне, че повече няма да пие.

— Заклевам се, че няма да пия повече — казва Генчо. И добавя:
— По-малко — също.

116.

Нане заболял и не могъл да намери лек за болестта си. Веднъж комшията му Вуте му предложил:

— Жулни двеста грама мастика преди ядене, па може болката да те остави.

Минало време, Вуте се сетил за съвета си и попитал жената на Нане дали болката го е оставила.

— Абе, она го остави, ама сега он нече да остави лекарството! — отвърнала Пена.

117.

— Една сутрин ставам и усещам, че ми се работи, та чак свят ми се вие! — разправя Генчо Пияндето в кръчмата.

— Е, и? — питат го съселяните.

— Е па, дойдох тука, ударих му три бири и веднага ми мина!

118.

— Защо така си се напил бре?

— Не ми стигнаха парите да хапна нещо!

119.

В кръчмата Ганчо вика на Пурко:

— Абе, Пурко, седнал си си на шапката!

— Леле, а я си мислех, че е твоята!

120.

— Довечера Кунчо ще идва ли у вас?

— Сигурно! Вчера му бях на гости и му изпих всичкото пиене. А той е много отмъстителен.

121.

Чапаев забелязва, че Петка се клатушка в строя, и го вика при себе си:

— Я ми дъхни!

Петка му дъхва, обаче не мирише на алкохол. На другия ден случката се повтаря. На третия ден Чапаев не издържа и обещава, че няма да накаже помощника си, ако оня му издаде тайната как хем е пиян, хем не вони.

— Проста работа — казва му Петка, — с иригатора за клизми си вкарвам водката през дупето.

На другия ден Чапаев едва ходи.

— Какво става с тебе? — пита го Петка.

— Абе водката лесно влиза, ама докато напъхам краставичките...

122.

Двама пияни се бият в парка. Идва един полицаи и ги разтървава.

— Кой започна пръв?

— Ами, господин полицаи, аз най-спокойно си ходех по алеята, а тоя тук минава и ме настъпва по ръцете...

123.

Мара единствена от приятелките си не яде бой от мъжа си, когато е пил.

— Ама, Маро, как познаваш твой Кольо кога е пиан? — питат я приятелките й.

— Като драснем клечка кибрит пред ключалката, ако фърли син пламък, значи Кольо е вътре и е пиан. Тогава не влизам да го закачам.

124.

По време на сухия режим в САЩ един шериф тръгнал да се разходи из града. Пред магазина го спрял местният пияница Джо и му предложил срещу 10 долара да му набави бутилка уиски. Учуден, шерифът му дал десетачката и след малко Джо му донесъл бутилката. Шерифът засилил охраната, но на другия ден се повторило същото. На третия ден представителят на властта не издържал и попитал:

— Хей, Джо, как го правиш този номер?

— А, много лесно, влизам в магазина, давам пет долара на продавача, посочвам те през прозореца и казвам: „Уискито е за шерифа!“ ...

125.

- Не съм срещал човек с по-голямо самочувствие от Мичо.
- Защо бе?
- Снощи като излезнахме от кръчмата, той се изпика до една топола, а после се опита да си прибере тополата в гащите.

126.

Двама моряци си приказват в крайбрежен бар:

— Аз колкото съм изпил, ако го повърна, ти не можеш да го преплуваш...

127.

— Цяла седмица вече се наливам с уиски, та да ме отпусне малко лумбагото.

— Ако питаш мене, по-добре...

— Я млъквай! Много са ми притрябвали съветите ти!

128.

— Вчера пак дойде пиан на работа!

— Аз да съм дошъл пиан на работа?

— Нали сам си призна!

— Ама, господин директоре, как можете да приемате на сериозно някакви пиански дрънканици!

129.

— Каква е тази грамада от празни шишета в стаята ти?

— И аз това се чудя. Откакто се помня, никога не съм купувал празно шише.

130.

— Ти на това ли му викаш еманципация? Да профукаш за тоалети толкова пари, дете спокойно мога да си ги пропия с приятели!

131.

Клоунът Бипо казва на колегата си Бепо:

— Като дойдеш след представлението във фургона ми, похлопай с коляно на вратата и аз ще ти отворя!

— Защо с коляно?

— За да не строшиш бутилките, дето ще ги носиш.

132.

— Жена ми цял месец не искаше да приказва с мен, ама днес най-после проговори.

— И какво ти рече?

— Я си затваряй устата, пияница такъв!

133.

— Хапчетата, които ви предписвам, са отвратителни на вкус. Не забравяйте да си пригответе предварително чаша вода и да я изпиете веднага.

— А после с какво да премахна отвратителния вкус на водата?

134.

Двама приятели седят в кръчмата. По едно време единият изважда портмонето си и внимателно оглежда съдържанието му.

— Какво търсиш? — пита приятелят му.

— Проверявам дали ми се пие още едно.

135.

Майсторът хока един от строителните работници:

— Абе, човек, как можа толкова да се натарелянкаш, че даже да не разбереш, че си паднал от скелето?

— А-а, чух аз, че някой пада, ама отде да знам, че съм бил аз.

136.

Съдят един музикант за това, че в пияно състояние е цапардосал свой колега по главата с балалайката си. Адвокатът му заявява:

— Моля почитаемият съд да вземе предвид обстоятелството, че моят довереник всъщност е жертва на експеримент — опитвал се е да провери дали струнният инструмент би могъл да се използва и като ударен!

137.

- Леле, Пешо, кой те е разкрасил така?
- Ами снощи ми изхвърлиха балтона от кръчмата.
- Че какво общо има това с физиономията ти?
- Там е работата, че балтонът беше на гърба ми.

138.

— Крайно време е да престанеш с пиенето!

— Ти да не мислиш, че е лесно да зарежеш нещо, за което си хвърлил толкова пари?

139.

В кръчмата се втурва разтревожен човек и виква:

— Бягайте бързо навън, приятелят ви падна в кладенеца!

Един от компанията се обръща и отговаря спокойно:

— Няма да се удави, ние кладенчова вода не пием.

140.

- Вчера Пешо пак се беше натряскал здравата.
- Откъде разбра?
- Ами срещнах го на улицата — вдигаше скандал на жена си.
- Че какво от това?
- Там е работата, че жена му изобщо я нямаше!

141.

— Много ви е лоша водата тук, как се оправяте?

— Винаги я прецеждам, преварявам я и... после си пия бирата.

142.

— Ти знаеш ли, че Пешо от един месец насам капка не беше слагал в устата си?

— И таз добра! Значи затова е умрял!

143.

Разговор след третата водка:

— Чудна работа е това наследствеността. Ние например бяхме трима братя — двамата интелигентни, а третият пълен идиот и пияндур...

— Я кажи какво стана с ония двамата, интелигентните?

144.

— Защо сипваш спирт в коняка?

— Докторът ми каза в никакъв случай да не пия само коняк.

145.

Вече се здрачава, но собственикът на заведението има някаква работа в задната стаичка и още не е запалил осветлението. Единственият посетител не издържа и се провиква:

— Ей, ти, като не се сецаш да светнеш лампата, донеси барем едно светло пиво да не седя тук сам на тъмно!

146.

— Ти да не си случайно кръчмар?

— Не съм. Защо питаш?

— Ами гледам, че щом си свърша чашата, веднага ми сипваш още, сякаш искаш да се напия и да ме удариш в сметката...

147.

Петима мъже нахълтват в кръчмата и се провикват:

— Шефе, сипвай бързо пет ракии, че един от нашите се дави и ще трябва да бягаме да го спасяваме!

148.

— Ама и ти си един! Вчера ми обеща, че отсега нататък няма да се засядаш в кръчмата, а одеве те зърнах как излизаше оттам!

— Е да, спазих си обещанието, гаврътнах го на крак!

149.

— Нещо не се чувствам добре напоследък. От три дни насам една бира не мога да изпия...

— И какво ти е?

— Свърших парите.

150.

- Мамо, тате пак се връща пиян и още от вратата ме шамароса!
- Я стига си лъгал, да не ти зашлевя още един!

151.

След като са пресушили две каси бира, Цоко Смока вика на Симо Помпата:

— Ако валеше бира, хората щяха да измислят водата.

152.

— Докторе, като пийна малко коняк и започвам всичко да забравям. Какво да правя?

— Най-доброто средство срещу амнезия са лимоните. Вместо да пиете един коняк, изяждате три лимона и няма да имате проблеми с паметта.

— Ама вие как си представяте, че ще изяждам по шестдесет лимона на ден!

153.

— Не мога вече да я гледам тая гроздова — оплаква се Пешо на приятеля си.

— Няма страшно! Като пиеш, ще гледаш настрани.

154.

В нощната аптека:

— Моля ви се, дайте ми нещо, че съм ужасно пиан!

— Е, и какво от това?

— А, на мен не ми пречи, ама жена ми ме изпрати...

155.

Един мъж звъни посред нощ на вратата на аптеката. Току-що задрямалият аптекар му отваря с кисела физиономия и му прави забележка:

— Извинявайте, ама воните на мастика!

— Добре де, като съм изпил толкова мастики, да не искаш да ти мириша на малинов сироп?

156.

— Извинете, можете ли да ми препоръчате нещо срещу забравяне?

— Много ли забравяте?

— Ами да, канех се да изпия само една бира, а взех, че изпия петнадесет!

157.

— Изпраща ме ветеринарният лекар — казва един пиан мъж на аптекаря.

— Но това не е рецепта, а сметка от пивницата!

— Аха, сега разбирам! Значи той не е бил никакъв доктор! Ама пък толкова хубаво разправяше за животните, а като му рекох, че ми е болна козата, направо се разрева...

158.

Марко си пие виното в кръчмата и по едно време пита кръчмаря:

— По колко вино наточваш седмично?

— Не е чак толкова много, около хиляда литра.

— А можеш и по две хиляди!

— Че как? — пита кръчмарят.

— Нищо по-просто — отговаря Марко, — пълни чашите догоре!

159.

На лекция за вредата от алкохола:

— Доказано е научно, че жените обикновено напускат мъжете, които пият... — казва лекторът.

— А колко все пак трябва да се изпие? — интересува се някой.

160.

Пиян индианец пита в хотела:

— Баня има ли?

— Каква, с обикновена или с огнена вода?

161.

— Вие често идвате на гости у нас, но все още не сте казали какво точно искате.

— О, не се тревожете, аз пия всичко!

162.

Група мъже вървят по улицата и си говорят:

— Тази вечер ще се напиеме до смърт!

Чува ги Весо Талпата и хуква след тях:

— Чакайте! И аз идвам да умра с вас!

163.

Двама пияни навлизат с колата си в града. Единият пита шофиращия сигурен ли е, че вече са в града.

— Май че сме в града, защото чувствам, че някои вече се удрят в колата.

164.

Един пиян се е проснал между селото и града. Намира го селският пъдар и пита в полицията какво да го прави.

— Помириши го и ако вони на евтино вино, заведи го в селския отрезвител. Ако вони на водка, откарай го в градския отрезвител. А ако мирише на коняк — остави го на място. Защо да не си почине човекът...

165.

Двама пияни се возят в трамвая. На всяка спирка ватманът оповестява името ѝ по високоговорителя: „Димитър Петков“... „Константин Величков“... По едно време единият пиян пита приятеля си:

— Абе, кога ще слизаме?

— Трай си, ватманът ще ни повика, когато ни дойде редът.

166.

— Иванчо, къде ти е домашното — пита учителката.

— Домашното тате отдавна го изпи, сега сме минали на купешко.

167.

Отиват сватове на годез и майката хвали сина си:

— Много е икономичен наш Иванчо, само с една салата две шишета ракия изпива.

168.

Пижо седи на сватбарската трапеза. Край него минават момците с ведрата вино и ракия.

— Какво ще пиеш, бате Пижо? Вино или ракия?

— И бира също...

169.

Киро се прибира пиян вкъщи. Дълго и безуспешно се опитва да си отключи, докато накрая жена му се показва на балкона и го пита:

— Да не си си загубил пак ключа? Искаш ли да ти пусна резервния?

— Не, ключ си имам, но ми пусни една ключалка...

170.

Нощ. Някакъв пиян мъж се опитва да си отключи входната врата с цигара. Един минувач го забелязва и му казва:

— Извинете, но с тази цигара и цяла нощ да се мъчите, пак няма да можете да отключите.

— Ама че лош късмет! Одеве сигурно съм си изпушил ключа!

171.

На Цоко му умряла тъщата. Той отишъл в кръчмата и помолил кръчмаря да му даде назаем петстотин лева за погребението. Кръчмарят преброил парите, които били в чекмеджето, и казал:

— Имам всичко четиристотин и петдесет лева.

— Няма страшно, приятел! Давай четиристотин и петдесет, сипи две двойни мастики и готово!

172.

Един англичанин попитал колко уиски може да изпие един добър български пияч. Отговорили му:

— Всеки българин може да изпие всякакво дадено му количество уиски.

173.

Геле отишъл в града на лекар. Докторът му направил обстоен преглед и накрая му заявил:

— Настоячиво ви препоръчвам да престанете да пиете и да пушите.

Геле се поклонил и си тръгнал. Лекарят се опитал да го спре:

— Приятелю, забравихте да ми платите за съвета.

— А, не — отвърнал Геле, — немам намерение да се възползвам от него.

174.

- Знаете ли, че уискито е бавнодействаща отрова?
- Много бавно действа наистина. Аз се троя вече шестдесет години.

175.

Шотландец влязъл в едно заведение в Лондон и си поръчал халба бира. Когато му я донесли, той се вгледал в огромното количество пяна отгоре и попитал келнера:

— Дали ще може да се побере и малко уиски, ако го налеете отгоре?

— Положително.

— В такъв случай я по-добре ми я допълнете с бира докъдето може!

176.

Дърварят Тако бил затиснат от едно дърво и ранен тежко. Извикали свещеник, който седнал до него и започнал да се моли за душата му. След известно време Тако казал на свещеника да се наведе по-близо до него и той изпълнил желанието му. Когато след малко го помолил още веднъж да се наведе над него, духовникът го попитал:

— Придава ли ти сили молитвата ми, синко?

— А, не — отвърнал Тако, — но този мирис на шльокавица, който идва от теб, ме кара да се чувствам по-добре.

177.

Келнерът донася бутилката, налива им по чаша, единият от посетителите отпива и с гримаса на отвращение казва на приятеля си:

— Да знаеш само колко ще ми олекне, като я изпием тая гадост докрая!

178.

Вълните изхвърлят двама корабокрушенци на брега на пуст остров. Единият от тях стиска в ръката си бутилка уиски. Когато идва на себе си, той надава отчаян вик.

— По-спокойно — утешава го другият, — сигурно наблизко ще мине някой кораб и ще ни спасят.

— Не става дума за това — продължава да се вайка първият, — като видях, че корабът потъва, и скочих във водата, в двете си ръце държах по една бутилка...

179.

Попитали дядо Ташко как е доживял до такава преклонна възраст.

— Гледах да спазвам мярката във всичко и най-вече в пиенето. През целия си живот се придържах строго към две правила: първо — никога да не пия мастиката без вода, и второ — никога да не пия водата без мастика.

180.

Станчо отишъл през лятото на екскурзия в Прага. Отбил се в една бирария в Старе Место и помолил келнера да му донесе половин чаша бира.

— Съжалявам, но не сервираме по половин чаша.

— Как така! — зачудил се Станчо. — Ами защо тогава носиш на всички останали по половин чаша?

181.

— Цоко и Пена беа годеници дваесе годин и накрая пак не се ожениха!

— Е па, кога Цоко беше пиан, Пена не сакаше да се оженат. А кога беше трезвен, он па не сакаше да я земе.

182.

— Знаеш ли какво е алкохолик?

— Ами, пияница.

— О, не, алкохоликът е човек, който продължава да пие и след работно време.

183.

Изискан господин укорява един пияница, легнал пред дома му:

— Не намери ли къде да се тръшнеш, та точно пред моята къща?

— Че кой те е карал да си строиш къщата точно тука, дето си
полягам!

184.

Един пиян звъни на входната врата на една къща.

— Тук номер 9 ли е?

— Не, 99! — хлопват му вратата.

— А, значи не съм толкова пиян...

185.

— Най-последно оставих пиенето. Представи си, щом посегна към чашата и ми рухва кръв от носа.

— Разбирам те. И моята жена е здрава в ръцете като твоята.

186.

Разговарят двама пийнали приятели:

— Ти от какво можеш да се откажеш по-лесно, от виното или от жените?

— Зависи от възрастта им...

187.

В „Бърза помощ“ звъни телефонът. Лекарят вдига слушалката и чува:

— Ние пиеме...

— Спрете тези тъпи шеги!

— Ние пиеме, а Васко вече не пие. Той глътна тирбушона.

— И направихте ли нещо?

— Да! Вече отваряме бутилките с вилица.

188.

— О, аз си имам мярка в пиенето. Пия, додето се посера...

189.

— Ей, келнер, донеси ми чаша вино!

— Бяло или червено?

— Все ми е едно. Аз съм далтонист.

190.

— Защо Цоко цока толкова много напоследък?

— От радост. Жена му избягала.

— Че това беше преди една година!

— Да, но тогава той нямаше пари.

191.

— Вие сте разумен човек. Как можяхте да се напиете така?

— Ами, попаднах в лоша компания. Аз имах дамаджанка с вино, а те и тримата не искаха да пият.

192.

— Силно ли е това питие? — пита леля Ема племенника си.

— Ако сипеш една чашка на твоите златни рибки, ще изскочат от аквариума и ще сръфат котката.

193.

— Нашият хубав дом се разби само заради три кила ракия?

— Как така?

— Взриви се тенджерата под налягане, в която я варяхме.

194.

Подквасен мъж споделя с бармана:

— Как се менят времената, приятел! Баба ми искаше да стана свещеник. Майка ми — порядъчен човек. А жена ми сега е доволна, като се прибера трезвен.

195.

Капитанът записва в корабния дневник: „Днес боцманът бе пиян“. Боцманът заявява, че това било изключение.

— Съжалявам — казва капитанът, — но в дневника трябва да се вписва всичко, дори изключенията!

След няколко дни боцманът записва в корабния дневник: „А днес по изключение капитанът беше трезвен“...

— Искам конякът, който ми сервирате в първото действие, да е истински! — претендира актьор пред режисьора.

— Добре — отвърща му режисьорът, — но и боят в последното действие ще бъде истински.

197.

Докторът забранил на Цоко да пие. Но една вечер той се появил ненадейно в кръчмата и си викнал голяма ракия.

— Нали ти беше забранено? — учудили се мъжете.

— Няма страшно — рекъл им Цоко, — докторът днес умря.

198.

В кръчмата на едно село влязъл човек и поискал мостра от ракията, та ако я хареса, да купи по-голямо количество. Кръчмарят му посочил една маса, под която лежал къоркютук пиян клиент, и му рекъл:

— Те това е мострата на моята ракия!

199.

Баща пристигнал късно вечерта в града, където синът му бил студент. Намерил общежитието и попитал портиера:

— Тука ли живее Кочо Грозданов?

— Да — отговорил портиерът, — оставете го пред входа да поизтрезнее, а аз по-късно ще го внеса.

200.

Пиян влиза в луксозен ресторант и си връзва кърпа около врата.
Приближава се един келнер и го пита:
— Бръснене ли ще обичате, или подстригване?

201–300

201.

Кънчо все по-често се запива на гости при съселяни. Един ден на жена му ѝ кипва и му вика:

— Не те ли е срам бе, човече! Всяка вечер се запиваш по селото!

— Че какво село е това, ако един човек не може да издържа?

202.

Трима приятели са пияни. Двамата, които все още могат да ходят, носят на ръце третия. Звънят на вратата на апартамента му. Жена му отваря, а той едва промълвява:

— Маша, аз съм заложник... Дай им бутилка и те ще ме пуснат.

203.

В затвора двама си говорят:

— Вярно ли е, че пиенето те довело тука?

— Не, разбира се, още от самото начало знаех, че тук не е бар.

204.

— Татко днес убих пет мухи — две женски и три мъжки.

— А по какво ги позна?

— Женските бяха кацнали на огледалото, а мъжките на шишетата от бирата.

205.

На масата си приказват двама пияници:

— Ти непрекъснато говориш за къркане. Хайде да сменим темата. Дай да си поговорим за политика.

— Добре. Как мислиш, министър-председателят по колко изпива на вечер?

206.

Майка кърми дете. В това време се прибира пиан бащата и пита:
— А от другата страна няма ли бира?

207.

— Какво ще пиеш?
— Повече!

208.

Туземец се оплаква на мисионер:

— Ако сега жена ми беше тук, нямаше да е така.

— А къде е тя?

— Продадох я за буре уиски.

— И чак сега ли разбра, че си я обичал?

— Не, обаче бурето свърши и сега пак ми се припи като тогава.

209.

Между алкохолици:

— Я ела да те почерпя. Днес видях десетхилядната бяла мишка.

210.

Рано сутринта се звъни на вратата. Домакинът отваря. Пред него стои пиян младеж, прегърнал руса девойка.

— Не бива така, младежо! Първо, обещахте да върнете дъщеря ми преди полунощ. И второ, това не е моята дъщеря.

211.

В бара влиза нов посетител, вижда един паднал под масата и казва:

— Барман! И за мен от същото!

212.

Млада дама към своя ухажор:

— Трябва да ти призная нещо. Имам си своите малки слабости. Когато косата ми е сресана на път в средата, значи нямам настроение за чукане. Когато пътят е отляво, значи ще трябва да стоиш по-далеч от мен, защото буйствам. А когато пътят е отдясно, ставам страшно заядлива.

— И аз си имам някои слабости. Сутрин преди закуска изпивам пет бири. С обяда си пия шест коняка, а на вечеря седем бутилки вино. Освен това като съм пийнал, побеснявам при вида на коса, сресана на път, и налитам на бой...

213.

Момиче закъснява за срещата.

— Скъпи, дълго ли ме чака?

— Не, мила, само осем бири и три чекии.

214.

— Извинете, имате ли обезболяващ спирт?

— Да.

— Налейте ми тогава двеста грама, че отвътре всичко ме боли.

215.

— Джони, днес аз черпя! Какво ще пиеш? Уиски или бира?

— Уиски... с бира!

216.

- Келнер, защо сервирате вино на пияни клиенти?
- А какво да правим? Трезвите не искат да пият нашето вино.

217.

Манго води Роман на гости. Претърсват цялата къща, но не намират нищо за пиене. В това време се прибира Айше от пазар.

— Гледай я ти моята жена — мърмори Манго, — вкъщи няма капка ракия, а тя тръгнала хляб да купува...

218.

- Ачо, защо сърбаш ракията с лъжица?
- Басирах се с колегите, че повече няма да пия.

219.

Двама се прибират пияни.

— Гледай, там на ъгъла лежи прегазено твоето куче — казва единият.

— Абе не съм толкова пиян, че да не мога да си позная кучето. То не е толкова плоско.

220.

Съдията разпитва свидетел на сбиването между двама пияни в кръчмата:

— Тези двамата са се били със столове. Толкова ли не можахте да направите нищо?

— Щях да опитам. Но нямаше свободен стол.

221.

Полицай спира пиян мъж, който едва се държи на краката си.

— Къде отивате?

— На лекция по морал.

— Глупости. Кой чете лекции в два и половина през нощта?

— Жена ми.

222.

- Моят съпруг е изобретател.
- И какво е измислил?
- Всяка вечер като седне да пие си измисля повод.

223.

Петров слиза пиян от автобуса и вижда на спирката моряк. Дава му пет лева и му вика:

— Един билет.

— Ей, не виждаш ли, че съм моряк, а не кондуктор.

— Леле, хора! — хваща се за главата Петров. — Качили сме се по погрешка на кораб.

224.

Киро Гъмзата се прибрал една вечер трезвен. Не му стигнали парите да се напие. Жена му много се зарадвала:

— Слава богу, не е пиян!

— Глупава жена — промърморил Киро Гъмзата, — аз се прибирам трезвен, а тя прославя Бога.

225.

Сутринта след голямо пиене Вуте се поглежда в огледалото.

— Пено, какво си помисли снощи, като ми виде синината под
окоето?

— Кога се прибра, она още я немаше.

226.

— Я гледай, цял час по телевизията показват рибки.

— Хиляди пъти съм ти казвала да престанеш с това пиене.

Телевизорът от вчера е на ремонт, а ти си седнал срещу аквариума.

227.

Мъж се прибира вкъщи и се хвали, че са му повишили заплатата.
А жена му започва да плаче:

— Ох, тежко ни! Сега вече ще има достатъчно пари, за да се
напива всяка вечер.

228.

- Като се върнах оня ден вкъщи, децата не ме познаха.
- А като изтрезня, какво?
- Тогава разбрах, че съм се прибрал в чужда къща.

229.

— Е, синко, ти си вече голям. Сигурно искаш да научиш някои неща от живота.

— Да, татко, искам да разбера как се правят...

— Децата ли?

— Какво приказваш? Водката и мастиката!

230.

В кръчмата си приказват двама другари по чашка:

— Вчера ходи ли на работа?

— Да, но всички вече си бяха отишли.

231.

— Нашият син все повече започва да прилича на теб —
отбелязва съпругата.

— Васко, я ела тука! — вика бащата. — Какво си пил?

232.

Селски свещеник среща на улицата свой съселянин, който е поркан до козирката.

— Пак ли си пиян? — пита свещеникът. — А аз бях толкова щастлив вчера, като те видях трезвен.

— Попе, вчера ти си бил щастлив, днеска е мой ред да бъда щастлив.

233.

Масови побоища станали в кръчмата „Трите коня“. При проверка контролните органи установили, че в този ден барманът не е разреждал с вода питиетата.

234.

Чапаев и Петка пият водка. Пристига комисарят Фурманов.

— О, браво момчета! Имате водка! Давайте, аз ще съм третият!

— Не, ще бъдеш четвърти. Трима вече изгонихме.

235.

Социолог чете лекции в едно предприятие:

— Статистиката сочи, че във всяко голямо предприятие един на всеки сто работници идва пиан на работа...

— Да се установи името му и веднага да се уволни — обръща се директорът към своя заместник.

236.

Запитан защо е произвеждал незаконно водка и ракия, цар Киро отговорил:

- Защото ми требеха пари.
- А за какво са ти тия пари?
- Да си купувам уиски!

237.

В кръчмата мъж пие мастика. В това време по улицата минава жена му. Той ѝ кимва да влезе.

— Пак ли пиеш? — пита тя. — Дай да опитам от чашата ти. Уф, каква гадост!

— Е, сега още ли мислиш, че пия за кеф?

238.

Пиян се прибира в два часа през нощта. Ревнивата му жена го пита гневно:

— Веднага казвай къде си бил!

— Уморен съм ма! Измисли и ти веднъж някаква версия!

239.

Асан се прибира пиян от кръчмата и носи бейзболна бухалка.
Айше му вика ядосана:

— Асане, децата ти нема кво да ядат, а ти мебели си зел да купуваш.

240.

Подсъдимият обяснява на съдията:

— След шестия коняк равновесието му се повреди и той не можа да се задържи на краката си дори след първата плесница.

241.

Младеж се обръща към девойка.

— Искате ли да изпием по един коняк?

— Може, но в леглото ми не се пуши.

242.

Пиян се връща вкъщи след полунощ и се оправдава пред жена си, че е напуснал кръчмата в девет часа.

— Че от кръчмата до нас са само три къси улици — не вярва на приказките жена му.

— Къси са, ама са толкова широки...

243.

— Моят е много луксозен — казва Мара за мъжа си, — пропи се,
след като ракията поскъпна.

244.

Тост:

Да пием за здравето на жена ми, защото ако тя е здрава и аз ще съм здрав; ако аз съм здрав, ще са здрави и всички жени в града; ако те са здрави, ще са здрави и всички мъже; а щом всички мъже са здрави, тогава ще е здрава и жена ми.

245.

— Боли ме главата — оплаква се жената.

— Това е от пиенето. Какво пи? — пита я мъжът.

— Само чаша мляко.

— Ясно. Млякото е станало в корема ти на сирене, сиренето се е превърнало в мазнини, мазнините в захар, а захарта в алкохол. Затова си махмурлия. Пий една бира и ще се справиш.

246.

Един пиян тегли врџчица. Среџа го друг.
— Заџо теглиш тази врџв?
— Опитах се да я бутам, ама не става.

247.

- Шефът забрани да пием бира в работно време.
- И какво правите сега?
- Пием водка.

248.

— Какво ще пиете? Ракия или уиски?

— Ако това, което пих при вас вчера беше ракия, ще пия уиски.

А ако вчерашното питие беше уиски, дайте ми ракия.

249.

В ресторанта на гара:

— Келнер, защо ми сервирате толкова малка ракия, след като платих за двойна?

— За да не изпуснете влака.

250.

— Знаеш ли, само алкохолът е виновен за сегашното ти тежко състояние.

— Благодаря, ти си единственият човек, който не прехвърля вината върху мен.

251.

— Знаете ли какво пише на дъното на бутилките бира в Норвегия? Пише: „Отваря се от другата страна!“...

252.

Пастор от Дивия Запад се обръща към богомолците със следната проповед:

— Разберете, алкохолът е ваш враг №1. Напивате се, скарвате се с жена си, вадите револвера и в пияно състояние не я улучвате...

253.

Барман се опитва да изгони рояк мухи от заведението. В това време влиза един пиан и му предлага да убие всичките мухи срещу една мастика. След като изпива мастиката той си навива ръкавите, тръгва към вратата и се провиква:

— Хайде сега, пращай ми ги една по една!

254.

— Знаеш ли кое е най-трудното в нашата работа — пита експерт в пивоварната.

— Кое?

— Да измисляш все нови и нови имена за едно и също питие.

255.

— Моля да ме разведете. Мъжът ми продаде всичките кухненски съдове и пропи парите.

— Аз също искам развод. Жена ми цял месец не забеляза, че съдовете в кухнята липсват.

256.

Вечерта двама пияни са нападнати от комари. Скриват се под покривката на масата, а след малко единият от тях надниква, за да види какво става, и вижда светулка.

— Гоше — вика той на приятеля си, — връщат се с фенерчета да ни търсят!

257.

Пиян господин влиза в скъп ресторант, слага вестника, който носи, на коленете си, взема салфетката и се мъчи да прочете нещо в нея. Като не успява, се развиква:

— Мошеници! Вземат луди пари в тези вестници, а няма какво да прочетеш в тях!

258.

— Отказа ли се най-сетне от пиенето?

— Отказах се да го отказвам.

259.

— Ще пиете това лекарство и ще си представяте, че е ментовка!
— казва докторът.

— А не може ли да пия ментовка и да си представям, че е лекарство?

260.

След пиянска вечер мъжът се събужда и започва да разпитва жена си:

- Изчисти ли ми сакото?
- Изчистих го.
- А панталона провери ли?
- Готов е.
- А обувките?
- И те ли имат джобове?

261.

— Докторе, възможно ли е човек да получи инфаркт от бира?

— Ако келнерът му донесе по-малко от мярката, напълно е
ВЪЗМОЖНО.

262.

Двама пияни се возят в една кола.

— Като минем моста, завиваме веднага вляво.

— Добре, добре! Всъщност не си ли ти на волана?

263.

- Най-бързо изтрезнявам след две бири.
- А аз след плащането на сметката.

264.

Известен пияница отива при шивача.

— Вярно ли е, че сте се оженил? — пита шивачът.

— Да.

— А още ли си пийвате добре?

— Да.

— Тогава бих ви препоръчал таен джоб в сакото.

265.

Мико Тирбушона след шестата водка телефонира в социални грижи:

- Вие се грижите за изоставените девойки, нали?
- Да, защо?
- Запазете ми една за утре вечер!

266.

Мъж с треперещи ръце отива на лекар. Лекарят го преглежда и строго казва:

— Господине, вие пиете много!

— Не пия много, докторе, повечето го разливам!

267.

Пиян спира случаен минувач и го пита:

— Колко цицини имам на главата?

— Три — отговаря минувачът.

— Значи има още два стълба до вкъщи.

268.

Полицай спира бързодвижещ се автомобил.

— Може ли през нощта да карате с такава скорост? Май порядъчно сте си пийнал?

— Нито капка! Признавам, че карах бързо, но това е защото от половин час непрекъснато ме преследват бели мишки.

269.

Журналист интервюира музикант:

— До осемнадесетгодишна възраст сте свирил на цигулка, а после изведнъж ставате пианист. Защо?

— Ами вие опитвал ли сте да си сложите бирата върху цигулката?

270.

Стар пияница се хвали с това колко много издържал на пиене на младини:

— Само за седмица изпивах по сто бутилки!

— Но миналата година разправяше, че били петдесет — апострофира го синът му.

— Миналата година ти беше твърде млад, за да знаеш цялата истина!

271.

Съпруга мърмори на пийналия си мъж:

— Къде беше? Цяла вечер те чакам като идиот!

— Аз какво съм виновен, че не умееш да чакаш другояче...

272.

— Как се казваш?

— Асан.

— Асан чий?

— Не знам.

— Ами как викат на баща ти?

— „Абе, пияндур!“

273.

— Келнер, един коктейл!

— Готово.

— Но това не е коктейл. Това е чиста вода.

— А, не. Мешана е с дестилирана вода.

274.

Шефът на контраразузнаването пита тайния агент:

— По какво познахте, че това е жена, преоблечена в мъжки дрехи?

— Следих я два часа и тя не се отби в нито една кръчма.

275.

- Толкова си се напил, че не можеш да се държиш на краката си.
- Няма значение, аз шофирам седнал.

276.

В пристанищен ресторант:

— Келнер, защo ви e толкова солeно виното?

— Защото го правим с морска вода.

277.

— Къде отиваш бе, Ванчо?

— Да му жулна една мастика!

— Мама му стара, защо ме навиваш бе, човек?

278.

Шефът на клиниката към напускащ алкохолик, лекувал се дълго:

— Имате ли някакви планове за бъдещето?

— Ами, разбира се! Докато бях при вас, в квартала са отворили четири нови пивници...

279.

Венци Тапата разправя в кръчмата:
— Сънувах, че пия, събудих се и продължих...

280.

Вуте носи две снимки за паспорт. Служителят го пита:

— Защо носите снимки на различни хора?

— Абе, се съм си я! Ама едната е преди пиене.

281.

— Ще ходиш ли на работа днес?

— Естествено. Нали трябва някъде да изтрезнея на спокойствие.

282.

Лекар пита пациента:

— Пиете ли?

— Не.

— Жалко. Ако пиехте и прекратяхте пие нето, много щяхте да се поправите.

283.

— Не те ли е срам! Снощи пак си дойде пиан!
— Не е вярно! Не видя ли, че ме донесоха!

284.

Без да иска, келнерът изпуска таблата с поръчката и чашите се строшават на земята. Развълнувани, клиентите му викат:

— Къде гледаш бе, човече?

— Няма нищо — успокоява ги келнерът, — то и без това ракията беше повече вода.

285.

Лекарят:

— Вие изглежда се движите много малко? Трябва да вървите повече.

— Прав сте, докторе, от утре ще ходя да пия в най-отдалечената кръчма.

286.

— Като гледам какви работи стават в тази държава и ми иде да се напия!

— Защо, по-рано не пиеше ли?

— Абе, друго си е като има повод.

287.

Келнерка споделя със своя колежка:

— Вече не съм така привлекателна. По-рано пияните не поглеждаха рестото, а сега само него гледат.

288.

— Ако имах власт, щях да заповядам да хвърлят всички бутилки с алкохол в морето!

— Че ти да не си въздържател?

— Не, водолаз съм.

289.

— Постоянно твърдиш, че си въздържател, а вчера те видях да пиеш коняк в кръчмата.

— Сигурно съм бил пиан, защото иначе пия водка.

290.

Пиян диктува телеграма по телефона:

— Дрън-дрън-ярина, дрън-дрън-ярина.

— Имате право на още три думи — казва му телефонистката.

— Нямам какво повече да добавя.

— Ами, сложете още веднъж дрън-дрън-ярина.

— Е, не, вече няма да е сериозно.

291.

— Най-хубавите стихотворения се пишат през май — казал известен поет на среща с гражданите на Елин Пелин.

— А на мастиката това ѝ е убавото, че може да се пие секогаш!
— допълнил Вуте.

Съпруг се връща след полунощ и заварва жена си с друг в леглото.

— Кой е този тип? — пита той разярен.

— Само недей по този начин да търсиш оправдание за пиянството си! — отвърща жена му.

293.

— За кого купуваш толкова много бири, момченце? За баща си ли?

— Не, за целия клас.

294.

— Вуте, верно ли си щел да се кандидатираш на изборите?

— Верно. Я доста прием и одма че ме напраат министър.

295.

Един пияница говори на телеграфния стълб:

— А колко добре си приказвахме, докато не започна да ми възразяваш...

296.

На състезание по фигурно пързаяне дъщерята на Вуте печели първо място. Запитан как дъщеря му е постигнала този успех, Вуте обяснява:

— От такова семейство е, затова. Я секи ден връзвам кънките.

297.

Ораторът излиза пиян на трибуната и чете лекцията. Едва привършил я, започва отначало.

— Боже! — хваща се за главата секретарят му. — Сложих в папката му всичките четири екземпляра.

298.

— Имате ли нещо топло за ядене?

— Не, но имаме нещо топло за пиене.

299.

Жена отива на лекар:

— Докторе, мъжът ми като се напие, изяжда чашата. Остава само дъното...

— Чудна работа — почесва се докторът, — а тъкмо дъното е най-вкусно.

300.

Пиян влиза в ресторанта и сяда на една маса. След малко дотичва келнерът:

— Господине, тази маса е заета.

— Нямам претенции. Вземете я и ми донесете друга.

301–400

301.

Старшият на полицейския патрул докладва на шефа си след дежурство:

— Нямахме никакви инциденти. Само хирургът караше колата си на зигзаг, защото беше мъртвопиян.

— И вие го оставихте да продължи?

— Разбира се, човекът закъсняваше за операция.

302.

Журналисти разпитват руски йога:

— Лежите ли на гвоздеи?

— А как иначе? И на гвоздеи, и на счупени бутилки под оградата, и в локви, и в мръсни тоалетни, и в отрезвителни, и къде ли още не — като се натряскам...

303.

— Келнер, донесохте ми мръсна чаша за виното. Какво означава това?

— Откъде да знам. Аз не съм ясновидец.

304.

В кварталната кръчма влиза постоянен клиент и пита келнера:

— Тука ли е жена ми?

— Не.

— Сигурен ли си?

— Напълно.

— Тогава ми сипи един двоен коняк!

305.

Клиент към келнера:

— Искам да опитам от онзи коктейл, който преди малко сервирахте на съседната маса.

— Добре — шепне му келнерът, — аз ще повикам господина на телефона, а ти действай!

306.

По улицата върви мъж и носи мрежичка с празни бутилки.
Среща го негов познат и го пита:

— Отиваш да връщаш бутилките ли?

— Не скарах се с жена си и тя ми каза да си взимам вещите и да се махам.

307.

Раджиб Мехмедов умрял по невнимание. Купил от пазара водка собствено производство.

308.

Стюардесата обявява височината на полета:

— Самолетът е на 1000 метра над земята...

Един поп я вика:

— Чадо, донеси ми един коняк.

След малко:

— Самолетът е на 2000 метра...

Попът поръчва още един коняк. След половин час стюардесата отново съобщава височината:

— Издигнахме се на 10 000 метра...

Попът поръчва минерална вода. Стюардесата го пита защо иска минерална вода, да не му е лошо.

— Шефът ми е вече много близо — прошепнал ѝ свещеникът.

309.

В бара влиза чисто гола жена и поръчва една водка. Барманът я гледа мълчаливо.

— Какво ме зяпаш бе, не си ли виждал гола жена?

— Интересно ми е откъде ще извадиш парите, за да платиш.

310.

Обущар забол на вратата си бележка: „Ще бъда тук след един час“, и отишъл в кръчмата на ъгъла. След десетина минути обаче нервна ръка задраскала текста на бележката и написала отгоре: „Обущарят ще бъде тук след пет минути! Жена му!“...

311.

- Водата е неизчерпаем източник на богатство!
- Ти да не си капитан от флота?
- Не, барман съм!

312.

— Къде е мъжът ти?

— Преди два часа отиде за пет минути до кръчмата!

313.

Баща, майка и малкият им син се отбиват в една закусвалня.
— Две бири, моля — поръчва бащата.
Момчето предпазливо дърпа баща си за ръкава:
— Тате, а мама нищо ли няма да пие?

314.

На пазара селянин продава домашна ракия. Минава един човек, опитва я и му казва:

— Байно, тази ракия е направо отровна!

— Я нема да я пием, господине — успокоява го селянинът, — она е само за продан!

315.

Двама пияни си говорят:

— Ти като ходиш в тоалетната, светва ли ти, след като отвориш вратичката?

— Не, защо?

— А чуваш ли шум от мотор?

— Не, защо?

— Значи пак съм пикал в хладилника!

316.

Събуждайки се след тежко пиянство, офицер забелязва, че ординарецът му му чисти униформата.

— Ей, Ванчо, как се напихме снощи! И една свиня повърна върху униформата ми.

— Да, сигурно е бил голяма свиня, защото се е и насрал в панталоните ви...

317.

Шаляпин се отбил в малка парижка кръчма и след като дълго чакал келнера, за да поръча, станал и си тръгнал.

— Защо си отивате господине? — дотичал келнерът. — Какво не ви хареса?

— Нямаме музика — отговорил певецът.

— Като искате музика, вървете в операта!

— Да, но там не продават вино — въздъхнал Шаляпин.

318.

Един пиян иска да продаде жена си на друг. Вторият обаче се дърпа:

— Не познавам жена ти и не мога да ти дам нищо за нея.

— Тогава, значи се разбрахме. Вземаш я без нищо!

319.

Фиркан мъж лази под уличната лампа през нощта.

— Какво търсиш? — пита го един минувач.

— Загубих си ключа.

— Тук ли?

— Не, ей там!

— Че тогава защо го търсиш тук?

— Понеже тук е светло...

320.

На връщане към дома един пияница паднал, а бутилката в задния му джоб се счупила и му нарязала дупето. Прибрал се той и използвайки отсъствието на жена си, измил нараненото място и го облепил с анкерпласт. Жена му като се прибрала, извикала:

— Ти какво си направил? Защо си налепил огледалото с анкерпласт?

321.

Самотен старец имал навик да отсяда в кварталната кръчма и да си поръчва по две мастики.

— За кого е втората чаша? — попитал го веднъж съдържателят.

— За един приятел. С него си пием заедно.

След време старецът започнал да си поръчва само по една мастика.

— Да не е умрял приятелят ти? — питал го кръчмарят.

— А не! Но аз се отказах от пиенето...

322.

— Пено, оти даваш на Вуте да пие толкова много?

— Оти кога е трезвен, оди на работа, а там я му платат, я не, а кога е пиан, го арестуват и тогава зирам осемстотин лева социални помощи.

323.

Лекарят:

— Как е пациентът тази сутрин?

Сестрата:

— Мисля, че идва в съзнание. Опита се да издуха пяната от чашата с лекарството.

324.

- Какво вино ще ми препоръчате за годишнината от сватбата?
- Зависи дали ще празнувате, или просто искате да забравите.

325.

Пиян влиза в магазин за пойни птички и започва да фъфли:
— Им-м-ат-т-те ли па-па-па-гали...
— Вън! Ще ми повредиш стоката! — крещи продавачът.

326.

Студент трябвало да се яви за трети път на изпит. За кураж му ударил няколко водки. Като влязъл, му се видели двама професори, затова попитал кой от тях ще го изпитва. Професорът също бил подгрял още от сутринта и му се привидели двама студенти.

— Ще ви изпитвам по реда на влизането.

327.

Мъж се прибира пиан от някакъв банкет. Жена му го пита как е прекарал.

— Ако не бях аз, всички щяха да си умрат от скука — отвърнал гордо мъжът.

328.

Двама юристи седят в кръчмата и спорят на чашка. По едно време след като не могли да разрешат спора си, повикали келнера и го попитали дали случайно има под ръка Наказателния кодекс. Келнерът се върнал след минута с бутилка шампанско и казал:

— Господа, разбира се, че ще ви сменя виното и ще ви донеса другия ценоразпис...

329.

Пиян не може да си намери жилището. Полицай го води до дома му. Звъни. Показва се съпругата на пияния.

— Извинете, не можах да разбера каква е професията на мъжа ви — казал полицаят, — той ми съобщи че е месар, а на вратата ви пише, че е доцент.

— Той си е най-обикновен доцент, но напие ли се, го хваща мания за величие и започва да се хвали, че е месар.

330.

В кръчма в Дивия Запад седят двама каубои. Край бара трети каубой разбива бутилка в главата на собственика.

— Дългият Джон пак си е забравил тирбушона — шушукат си каубоите.

331.

Две коли се сблъскват на едно кръстовище. Идва полиция, а един пиян се самопредлага за свидетел.

— Абсолютно всичко видях! — казва той на старшината. — Така, както виждам и вас, господин свещеник...

332.

Бизнесмен влязъл в църквата и започнал да се моли на Бога за осъществяването на някаква сделка. След малко до него приклепнал един алкохолик, който молел Господа за шише ракия. Пияницата прекалявал с повторенията на висок глас и по едно време бизнесменът му извикал:

— Ето ти петдесет лева, иди си купи ракия. Не пречи на Господ да ме чуе!

333.

Манго се оплаква на Роман:

— Имам толкова много деца, че яденето не стига за всички.

Какво да правя?

— Пий ракия.

— Преди или след ядене?

— Вместо!

334.

Трима къркачи свършили пиенето и теглили чоп кой да отиде за още. Паднало се на най-пияния, а другите двама му дали по 50 лева.

— С едната петдесетарка да купиш вино, а с другата някакво мезе — заръчали му те.

След половин час пияният се върнал:

— Забравих с коя петдесетарка да купя виното и с коя мезето, затова и с двете купих вино.

335.

Вуте се оплаква:

— Сноци изпих осем ракии и нищо ми нема... Нито часовника,
нито портмонето, нито якето... Въобще нищо ми нема.

336.

Един пиан минава край строеж. Една тухла прелита и пада пред краката му.

— Ей, да внимавате, че след мен може да мине и някой човек.

337.

Вуте е махмурлия, а Пена го буди:

— Ставай, Вуте, петлите отдавна пропяха!

— Мани се ма, жено, аз да не съм кокошка...

338.

— Кога забелязахте, че колата ви е открадната?

— Снощи. Излязох от кръчмата, отворих вратата на колата, помъчих се да потегля и като поглеждам по едно време — колата я нямаше...

339.

— Какво става! — крещи пешеходец към пияния шофьор, който току-що го е бутнал. — Сляп ли си?

— Сляп ли? Не видя ли как те уцелих...

340.

Пиян мъж се прибира след полунощ вкъщи, отваря вратата на спалнята и казва на жена си:

— Айде, Тотке, започвай да дуднеш, че в тъмното не мога да си намеря леглото.

341.

— Татко купи на мама кафе без кофеин, а сега мама търси да купи на татко сливова без алкохол.

342.

След запой Цеко води у дома си Спиро, с когото току-що се е запознал в кръчмата. Когато влизат в двора, кучето започва да лае.

— Защо ме лае твоето куче?

— Защото не те познава...

— Спиридон Христофоров — сваля пред кучето шапката си Спиро, — приятно ми е!

343.

Пиян поп минава на червено. Полицай иска да го глоби.

— Хайде, хайде — тупа го по рамото попът, — ако и ние униформените започнем да се глобяваме...

344.

Двама пияни вървят и стигат до едно дърво.

— Я виж какво дърво.

— Че дърветата са две — спори приятелят му.

В това време минава трети пиян и двамата решават да го попитат колко са дърветата.

— Абе, чакайте да пусна една вода до тая горичка, па после ще ги броиме...

345.

Алкохолик на преглед при доктора.

— Какво пиете?

— Нямам претенции, докторе, каквото почерпиш!

346.

Лекар чете лекции пред алкохолици за вредата от пиенето и тютюнопушенето:

— Алкохолът и цигарите съкращават живота...

На последната маса един слушател си записва нещо. Лекарят го пита какво пише.

— Правя си сметка преди колко години съм умрял.

347.

Пиян среща негър на една автобусна спирка и го пита:

— Извинете, вие китаец ли сте?

— Не, аз съм негър.

— А, добре... — прави една обиколка пияният и пак пита: —
Извинете, все пак не сте ли китаец?

— Не, негър съм!

Пияният се връща за трети път и отново пита:

— Извинете, господине, но дали все пак не сте китаец...

— Ами китаец съм — отговаря негърът.

— А как приличаш на негър!

348.

— Стояне, ела да те почерпя една ракия! — кани габровец свой съгражданин.

— Абе докторите ми забраняват да пия ракия, но за сметка на това ще изпия пет лимонади!

349.

Пиян излиза от кръчмата и пресича улицата на забранено място.
Един полицай се провиква след него:

— Върни се веднага!

— Не мога, свърших парите, а барманът не дава на вересия.

350.

— Всяка вечер, преди да отида на кръчма се базирам с жена си, че ще се прибера преди полунощ.

— Е, и?

— Обикновено я оставям да спечели баса.

351.

— Къде си тръгнал? — обръща се полицай към пиян шофьор: —
Не виждаш ли, че движението тук е само в една посока?

— Че аз да не би да се движа в две...

352.

Двама чужденци се хващат на бас в локал в Санта Барбара:

— Който го извади по-къс, ще плати следващата бира.

В това време се появява келнерът:

— Но, господа, моля ви, бързо си закопчайте панталоните! У нас това се прави с кибритени клечки.

353.

- Имам само петдесет лева, келнер, какво ще ми препоръчате?
- Друг ресторант.

354.

Един пиян си поръчва банан, обелва го, посолява го и го изхвърля през прозореца. Посетител от съседната маса го пита:

— Абе, приятел, защо изхвърли банана?

— Не ги обичам солени.

355.

Пешо и Киро си приказват на чашка:

— Каж ми, Кире, ама искрено, има ли нещо по-хубаво от една поморийска гроздова?

— Има! Две поморийски гроздови!

356.

Мъж се прибира в 8 сутринта. Когато си влиза, жена му го удря изневиделица по главата. Идвайки на себе си, човекът чува гласа на жена си:

— Извинявай, мили, но съвсем бях забравила, че си нощна смяна. Помислих, че си пиян.

357.

В ресторанта сервитьорът обяснява:

— При нас, господине, ако поискате прясно яйце, ще получите най-прясното яйце на света, ако поискате силно кафе, ще получите най-силното кафе в света...

— Вярвам ви, но за съжаление аз поръчах малък коняк...

358.

Пиян полицај спира пиян шофьор:

— Вие защо сте двама на волана?

— А вие защо сте обкръжили колата ми?

359.

Полицай докладва на началника си:

— Открихме нелегална спиртоварна и голямо количество продукция, но понеже нямахме спиртомер, викнахме Гошо Водката, за да я дегустира. Той рече, че водката е 42 градуса и ние така го записахме в протокола...

360.

По времето на Андропов в московски магазин влиза един зажаднял и иска водка.

— Десет рубли — казва му продавачката.

— Как десет, нали беше пет?

— Пет струва водката и пет са за помощ за братските страни — обяснява продавачката.

Клиентът подава десетарката, а продавачката му връща пет рубли.

— Нали беше десет?

— Така е, но водка нямаме!

361.

Случаен посетител блъснал на входа на кръчмата излизащ
пияница:

— Внимавай бе, човече, ще се разля — казал пияният.

362.

В трамвая пиян повърнал върху сакото на един от пътниците.

— Как може толкова безобразие! — възмутил се човекът.

— Ти ли ще ми приказваш бе? Погледни се на какво приличаш!
Целия си наповръщан, а пък много знаеш — обърнал се на другата страна пияният.

363.

— Сигурно и друг път сте се бръснали при мен? — казва на клиента си пийнал бръснар.

— Не. Тези белези по лицето ми са от войната.

364.

Един пиян стои на ъгъла, а наоколо е страшен студ. По улицата минава негов познат и го пита защо не се прибира.

— Изпуснах шишето с ракията и то се счупи — отвърща пияният, — а сега я чакам да замръзне, за да си я занеса вкъщи.

365.

— Вече затваряме, защо не изхвърлиш онзи тип, дето спи на масата — пита един сервитьор колегата си. — Гледам, че вече четири пъти го будиш.

— Защо да го гоня? Всеки път като го събудя той си плаща сметката.

366.

Пиян младеж залита по тротоара. Възрастен минувач се възмущава:

— Млад човек си, може ли да се напиеш така?

— Не съм пиян — оправдава се младежът.

— Тогава защо ходиш ту напред, ту назад?

— Замезвах с раци...

367.

— Виното ви вреди, ще трябва да спрете да пиете! — съветва лекарят свой пациент.

— Невъзможно!

— Тогава поне го разреждайте наполовина с вода!

— Аз пия по пет литра на ден. Ако го разреждам с още толкова вода, как ще изпивам по десет литра?

368.

В селска кръчма седят шопи и пият.
— Я пием от радост! — казва Нане.
— Я пием от мъка! — споделя Вуте.
— А па я пием от сабалем! — обажда се Геле.

369.

Един пияница хванал златната рибка и както си е по приказката, тя обещала да му изпълни три желания, ако я пусне обратно във водата. Пуснал я пияницата и започнал да реди желанията:

— Искам една бутилка гроздова — казал и още не изрекъл, бутилката се появила. — Искам цялото море да стане на гроздова — казал пияницата и морето се превърнало в ракия.

— Хайде, давай и третото желание — подсетила го рибката.

Мислил, мислил пияницата, па накрая рекъл:

— Абе, я сипи по още една малка гроздова и да си тръгваме...

370.

Учителят обяснява на учениците си вредата от пиенето:

— Ако налеем една кофа вода и една кофа вино и ги поднесем на едно магаре например, то никога няма да пие от виното.

— Ами точно защото е магаре! — обажда се Иванчо.

371.

Един човек закачил на входа си табелка „Вход забранен за пияници“. Дошъл му приятел на гости и го попитал:

— Друг вход на жилището си имаш ли?

— Не.

— Ами тогава откъде влизаш?

372.

Когато Димитър Луджев е министър на отбраната, на някакъв сбор той поздравява строените войници:

— Здравейте, войници!

— Наздраве, господин министър — отвръщат бойците.

373.

В кръчмата влиза известен депутат. Местният пияница Пешо Помпата става и му се покланя до земята.

— Ама че си бил слагач — укоряват го приятелите му.

— Не бе, за пръв път в кръчмата влиза по-голям пияница от мене — оправдава се Пешо Помпата.

374.

Дядо Ташко пътува за чужбина. На границата митничарите намират бутилка ракия в багажа му.

— Не може да пренасяш алкохол през границата, дядо — казват му те.

— Че я пренесем ракията, дедови, че я пренесем — клати глава дядото, отпушва шишето и пред очите на митничарите сладко го изпива.

375.

— Прощавайте, това ли е отсрещният тротоар — пита един пиян случаен минувач.

— Не, отсрещният тротоар е от другата страна на улицата.

— Чудна работа. Когато бях там, ми казаха, че е тука.

376.

— Имаше ли напредък с прислужницата докато жена ти беше на море?

— Разбира се. Всяка вечер ми разрешаваше да седя до полунощ в кръчмата.

377.

Патрулна двойка се опитва да измъкне от канавката пиян моряк.
Той обаче протестира енергично:
— Най-напред спасявайте жените и децата! Аз мога да плувам!

378.

Петка и Чапаев залавят белогвардеец и се чудят какво да го правят.

— Да го разстреляме — предлага Петка.

— Малко му е! — отсича Чапаев.

— Тогава да го обесим — казва Петка.

— Малко му е! — вика Чапаев.

— Ами да го вържем и да си пием водката пред очите му, а на него да не даваме — измисля накрая Петка.

— Ех, Петка, Петка, какъв си садист! — клати глава Чапаев.

379.

Един пиан седи в локва и гледа отражението на луната.

— Какво правиш, брато? — пита го друг пиан.

— Седя върху луната — отговаря първият.

— Ставай да бягаме, че идва луноходът — сочи вторият приближаващата се патрулна кола.

380.

Петка и Чапаев намират цистерна с водка. Разбират се Петка да остане да я пази, а Чапаев да отиде за „подкрепления“. След известно време Чапаев се завръща и заварва Петка мъртвопиян, а от водката няма нито капка.

— Къде е водката? — вика Чапаев.

— Половината изпих — фъфли Петка.

— А другата половина? — с надежда пита Чапаев.

— Продадох я.

— А парите къде са?

— И тях пропих — признава си Петка.

381.

Чапаев обяснява на Петка какво е неутронната бомба:

— Представи си, Петка, една огромна маса с бяла покривка и водка, водка, водка... А няма кой да я пие...

382.

Един пиан е паднал на улицата и се държи за решетките на канала.

— Какво ли съм направил снощи, та са ме тикнали в затвора? — чуди се той.

383.

— Скъпа, може ли да си поръчам една водка? — пита мъж съпругата си в ресторанта.

— Мамо, може ли Пешо да си поръча една водка? — обръща се съпругата към майка си, която също е с тях.

384.

— Иване, мирясай най-накрая, ожени се — казва майка на сина си. — Сигурно и ти ще си намериш момиче с подобни на твоите интереси.

— А за какво ми е изтрябвала жена, която пие ракия и ходи по фусты.

385.

На пейката в парка седи пийнал мъж и плаче:

— Всичките ми приятели си имат някого, само аз съм женен!

386.

- Какво е разстоянието от грозната до красивата жена?
- Три ракии.

387.

Пийнал мъж се прибира вкъщи със свой пийнал приятел.

— Ела да видиш къде живея — развежда го той из апартамента си. — Това е холът... Това е кухнята... Това е моят кабинет... А ето това е спалнята ни. Това е нашето легло. Тази жена в леглото е моята жена, а този мъж, дето лежи до нея, съм аз...

388.

Един пияница се клатушка по улицата и си мърмори:

— Колко пари можех да имам, ако не пиех толкова много! А със спестеното колко много пиене можех да си купя!

389.

Лежи един пиян пред кръчмата и издава странни звуци: „Г-р-р-р-р...“. Идва кола на „Бърза помощ“ и лекарите започват да му правят изкуствено дишане, но пияният продължава да гъргори: „Г-р-р-р-р...“. В това време от кръчмата излиза негов колега, приближава се до падналия и му налива ракия в устата. Пияният отваря очи и гръмко запява: „Г-р-р-р-радил Илия киилииия...“.

390.

Срещнали се двама пияници. Единият бил с нова кола.

— Да не си спечелил от тотото?

— Не бе, сетих се да върна празните бутилки!

391.

Възрастна дама дава бакшиш на такси метров шофьор, като му казва:

— Ето, пийте чаша вино за мое здраве!

Шофьорът я оглежда и преценява:

— Госпожо, вие изглеждате така зле, че чаша вино няма да оправи работата. Ще трябва да изпия цяла бутилка...

392.

На перона се клатушкат трима пияни, а влакът потегля бавно от гарата. Пияните се опитват да се качат, но не смеят, защото влакът вече се движи. Някакъв железничар им идва на помощ — грабва единия от пияните и го мята на минаващия край тях вагон, после грабва втория пиян и него го мята на следващия — последния вагон.

— Абе, аз трябваше да пътувам, а тези двамата ме изпращаха...
— обяснява му третият пиян.

393.

— Не откривам нищо — казва лекарят след прегледа. — Може би всичко е от алкохола...

— Добре, докторе, тогава ще дойда някой друг път, когато сте трезвен.

394.

- Как е мъжът ти?
- В болницата е.
- И от какво се оплаква?
- Че нямало бира.

395.

Двама пияни се разхождат нервно пред родилното.

— Е, това вече не се издържа! — казва единият.

— Да бе, докато нашите жени родят, ще изпозатворят всички
кръчми!

396.

Актриса се оплаква на лекаря:

— Щом изпия чашка алкохол, с мен става нещо странно. Изведнъж чувствам необходимост да съм в леглото на мъж...

— Ясно, веднага ще ви излекувам. Но нека първо да изпием по чашка...

397.

— Мислите ли, че съпругът ми е вече излекуван? — пита жена в клиниката за алкохолици.

— Не, но ви моля да си го приберете веднага у дома, защото откакто се появи тук, всички лекари се пропиха.

398.

- Лекарят ми забрани пиенето.
- И сега какво ще правиш?
- Отивам при друг лекар.

399.

Семейство се прибира с кола. Полицай от КАТ спира колата и проверява шофьора за алкохол. Бащата, който е пред волана, отрича да е пил, въпреки че „алкохолното балонче“ на катаджията почервениява.

— Не ви е в ред апаратурата! Ето, пробвайте с жена ми, с детето...

Полицаят проверява за алкохол жената, проверява детето и в крайна сметка се извинява на водача, че апаратът му май наистина не е в ред.

— Видя ли? — обръща се мъжът към жена си, след като потеглят, — а ти ми се караше, че давам ракия на детето...

400.

Двама приятели се черпили до късно и се прибрали по малките часове. На другия ден споделили как всеки от тях е бил посрещнат от жена си.

— Моята ми вдигна голям скандал — рекъл първият.

— А моята ме посрещна с цветя — рекъл вторият. — Обсипа ме с тях.

— Е, ти си щастлив човек — въздъхнал първият.

— Цветята бяха в саксии... — уточнил вторият.

Издание:

Заглавие: Вицове за пиячи

Издание: първо

Издател: Издателска къща „Фльорир“; Издателска къща „Того“

Град на издателя: София

Година на издаване: 1994

Националност: българска

Печатница: ДФ „Полиграфически комбинат“, София

Излязла от печат: 25.III.1994 г.

Редактор: Красимир Георгиев

Технически редактор: Николета Цветанова

Консултант: Георги Мл. Величков

Художник: Чавдар Георгиев, Алла Георгиева

Коректор: Веселина Йосифова; Петя Керинска

ISBN: 954-8226-27-8

Адрес в Библиоман: <https://biblioman.chitanka.info/books/13698>

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.